

Dory was een Picasso Doktersvis. Ze woonde samen met haar ouders, Jenny en Charlie. Maar Dory was geen gewone vis. Ze leed aan **kortetermijngeheugenverlies**.

Dory's ouders hielpen haar met haar geheugen, maar niets hielp.

Op een dag leerden ze haar verstoppertje spelen. Haar ouders verstopten zich, terwijl Dory telde. Maar Dory vergat al snel het hele spel.

Toen haar ouders uit hun verstopperek tevoorschijn kwamen, was Dory verdrietig dat ze het weer was vergeten.

Toen Dory klein was, raakte ze op een dag haar ouders kwijt. Helemaal alleen zwom ze in de oceaan, op zoek naar hen. Onderweg vroeg ze de andere zeedieren die ze tegenkwam om hulp.

De jaren gingen voorbij en Dory vergat haar ouders helemaal. Ze wist wel dat ze naar **iets** zocht, maar niet naar **wat**.

Op een dag zag Dory een boot boven zich varen. Vlakbij hoorde ze een paniekerige stem. 'Mijn zoon is ontvoerd! **M'n zoon! Help me! Alsjeblieft!**'

Die stem was van een clownvis, Marlin geheten. Hij zocht de boot die zijn zoon Nemo had meegenomen.

Dory wist waar ze heen moesten.

'Hé, ik zag net een boot! Volg mij maar!'

Samen zwommen Marlin en Dory de oceaan af en brachten Nemo thuis.

Toen ze terug waren van hun avontuur, nodigden Marlin en Nemo Dory uit om bij hen te komen wonen op het Great Barrier Reef.

Dory was gelukkig in haar nieuwe thuis. Op een dag ging ze met Nemo op een schooltje om de migratie van de pijlstaartroggen te bekijken.

De roggen waren op weg naar huis. Dory zwom achter ze aan. Ze kwam te dicht bij de rand van het rif en werd meegetrokken door de onderstroom. Terwijl alles voor haar ogen zwart werd, herinnerde ze zich ineens vaag haar ouders.

Toen Dory wakker werd, voelde ze zich vreemd. 'Ik herinnerde me iets... Ik herinnerde me echt iets! **iets, iets heel belangrijks!**'

Marlin vroeg haar wat dan, maar dat was ze vergeten.

